

PŮSOBIVÁ, RYCHLÁ REKONSTRUKCE MARIUPOLU. Přímě z místa od německého novináře Thomase Röppera (VIDEA)

- CZ24 News | 15. července 2022

UKRAJINA: Dnes přináším část reportáže z cest po oblasti konfliktu na Ukrajině. Skupina zahraničních novinářů se vydala na předem neznámá místa - vyrazili bez předchozí domluvy a nevěděli, kam všude se podívají. Za tímto zatajováním byla samozřejmě především jejich bezpečnost. Po návštěvě Severodoněcku a Lisičansku navštívili novináři obnovovaný Mariupol. Město se velmi rychle vzpamatovává z nesmírné devastace, kterou před pár měsíci utrpělo.

Dál už tedy opět nechávám hovořit německého reportéra [Thomase Röppera](#):

Tempo, jakým je Mariupol přestavován, je působivé. Nové obytné oblasti a nemocnice jsou doslova vytážené ze země a budou dokončeny koncem tohoto roku.

Mariupol jsem [navštívil poprvé v polovině dubna](#). V té době ve městě ještě zuřily boje a mluvil jsem s mnoha lidmi, kteří právě před hodinou utekli ze sklepů, kde se týdny skrývali a z nichž je Azováci nepustili ven, ale využili je jako lidské štíty. Město tehdy nabízelo obraz hrůzy.

Když jsem [o měsíc později navštívil Mariupol podruhé](#), vzdali se poslední Azovští muži, kteří se usadili v továrně Azovstal. Město se v té době již částečně vrátilo do normálu, protože tam byly funkční alespoň čerpací stanice, automobilová doprava, MHD a úklidové práce.

Když jsem 13. července město navštívil potřetí, byl jsem upřímně překvapen. Obrazu samozřejmě stále dominuje destrukce a trosky jsou samozřejmě stále všude, i když jich je mnohem méně. Největší dojem však udělali lidé. Jsou optimističtí a hodně se smějí. A rekonstrukce města postupuje závratnou rychlostí. Ale jedno po druhém.

Pro každého, koho zajímá situace v Mariupolu, je tu [městský YouTube kanál](#), který existoval dávno před zahájením ruské operace, a kde můžete téměř denně vidět videa z města. Poslední video je z 12. července a ukazuje, jak se tam momentálně žije.

Nejprve jsme byli na stavbě, kde se staví dvanáct paneláků, z nichž první by měl být hotový do konce roku. To je reálné, protože většina hrubých staveb tam už je. Vše je plánováno tak, aby škola a školka byly v docházkové vzdálenosti. V přízemí jsou plánovány obchodní prostory pro malé obchody, kadeřnictví a vše ostatní, co je potřeba v běžném životě. Plány vypadají takto.

Stavba zařízení začala v červnu a předpokládá se, že bude dokončena v prosinci. To je reálné, podle toho, jak to tam nyní vypadá.

Zařízení postaví ruské ministerstvo obrany a po dokončení bude předáno vládě Doněcké lidové republiky, pod kterou Mariupol patří. Byty budou přidělovány lidem z Mariupolu na základě sociálních kritérií, přednostně rodinám s více dětmi. Byty jsou rodinám přepisovány jako bezdlužné byty, nejsou to nájemní byty.

Byty jsou předávány s vnitřním vybavením a na klíč, takže se můžete ihned nastěhovat. Součástí je koupelna a WC, v kuchyni je umyvadlo a jednoduchý sporák. Rodiny si musí pořídit pouze nábytek a ledničku. Jeden byt byl již dokončen, mohu tedy ukázat, v jakém stavu bude rodinám předán.

V Mariupolu je několik takových stavebních projektů a očekává se, že letos bude dokončeno více než tisíc bytů, řekl nám šéf Doněcké lidové republiky na tiskové konferenci později toho dne. Existuje několik developerů, stavební projekty jsou financovány z Ruska, včetně jeho rodného města Petrohradu, které právě vstoupilo do partnerství s Mariupolem a podporuje rozvoj.

Přestože stavbu těchto objektů řídí ruští specialisté, zakázky na subdodavatele se zadávají v Mariupolu, kdykoli je to možné, a proto na stavbách našlo práci mnoho lidí z Mariupolu. Mít práci ve značně zdevastovaném městě a žít z vlastního platu namísto závislosti na humanitární pomoci je pro tamní lidi velmi důležitým aspektem.

Během naší návštěvy kolegové vypustili dron a natáčeli staveniště ze vzduchu.

Stavba města postupuje překvapivě rychle, městský přístav je již v provozu. Vyváží se odtud uhlí,

ocel a obilí, v současnosti se dodávají především stavební materiály pro mnohé stavební projekty na Donbasu.

Rusko během pandemie získalo mnoho zkušeností s rychlým budováním nemocnic, z čehož nyní těží Donbas. Taková nemocnice se právě staví v Lugansku, navštívili jsme ji den předtím.

Jedna taková nemocnice nám byla ukázána i v Mariupolu. V nemocnici bude 60 lůžek, moderní oddělení diagnostiky, operační sály, jednotka intenzivní péče a urgentní příjem. V červnu začala také stavba nemocnice, zprovoznění je plánováno na září. S dronem jsme také vyfotili staveniště nemocnice v Mariupolu.

Na stavbě jsem navázal konverzaci s dělníkem, který mě zaujal, protože měl velmi dobrou náladu a na všechny se neustále usmíval. Ten muž byl z Mariupolu a řekl mi, že viděl pracovní inzerát, přihlásil se a byl okamžitě přijat. Když jsem se zeptal, jak může mít tak dobrou náladu po tom všem, čím si prošel, jen se zasmál a řekl: „Proč? Už je to pryč, věci se tu opravdu hýbou kupředu.“ Tento postoj jsem znovu a znovu zažil ve zničených městech a vždy mě dojíká, jak jsou lidé optimističtí.

To platí i pro vedoucího lékaře nemocnice, který byl také na stavbě. Když jsem se zeptal, co na stavbě dělá vedoucí lékař, řekl, že se od začátku podílel na plánování, aby se nemocnice přizpůsobila potřebám města. Sám pochází z Mariupolu a pracoval jako vedoucí lékař v jiné nemocnici, která se specializuje na kardiovaskulární onemocnění, která je jen pár metrů odtud.

Nová nemocnice je multifunkční a nespecializovaná, což zatím v Mariupolu není. Navíc by dostala nejmodernější vybavení. Muž doslova hořel nadšením pro projekt.

V Mariupolu je stále mnoho těl, která nebyla nalezena, většinou v domech, kterým buď hrozí zřícení, nebo jsou stále zaminované. Před časem to vedlo ke [zprávám o vypuknutí cholery v Mariupolu](#). Když se na to lékaře zeptali, odpověděl, že ačkoli panovaly obavy, v Mariupolu nebyl zaznamenán jediný případ cholery, ačkoli všichni lidé trpící průjmem jsou v současné době běžně vyšetřováni na choleru.

Zajímá mě, jak tam lidé uvažují. Proto se snažím mluvit s lidmi pokaždé, když jsem v soukromí, aby to nemělo „atmosféru rozhovoru“, ale byl to „normální“ rozhovor. Zajímá mě, co si lidé myslí. Stálo to za všechno to utrpení?

Ptal jsem se na to i hlavního lékaře. Vzal si mě stranou a dal mi skutečnou přednášku. Řekl, že nikdo nechce válku. Ale majdanské vlády, respektive jejich „kurátoři“ z USA, měli za cíl poštvat proti sobě bratrské národy Ruska a Ukrajiny. Z tohoto pohledu USA dosáhly svého cíle. Vyprávěl mi o pochodňových pochodech „azovských nacistů“ v Mariupolu, jak jim říkal. Byli to čistí nacisté, nebyla jiná možnost, než proti nim zakročit. Podrobně vyprávěl o represích všeho ruského od roku 2014.

Řekl mi také, že během téměř dvou měsíců bojů pracoval v nemocnici. Během této doby měl prostě příliš mnoho pacientů, kteří se pokusili uprchnout ze sklepů, kde je Azováci drželi v zajetí jako lidské štíty. Vyprávěl příběhy o tom, jak se přes 20 lidí odvážilo doslova probít ze sklepa a jak dveře, kterými se snažili dostat, byly ostřelovány ukrajinským tankem. Na ty, kteří přežili a pokusili se utéct, stříleli Azováci ze samopalů. Vyprávěl o konkrétním případě, kdy se pouze pěti z 20 lidí podařilo přežít takový pokus o útěk.

Vyprávěl několik takových příběhů, a proto měl pocit, že osvobození od nacistů stálo za to. Vše se nyní normalizuje. Řekl, že z Ruska jde dostatek humanitární pomoci, nikdo nemusel hladovět, všechno tam bylo. Voda, elektřina a plyn zatím nejsou dostupné ve všech částech města, ale věci jsou stále lepší a lepší.

Tito lidé, se kterými jsem mluvil, nějak zpracovali, nebo alespoň úspěšně potlačili hrůzu, kterou zažili. A z těch, kteří zůstali a neodjeli do Ruska nebo na Ukrajinu, srší chuť do akce a optimismus, jaký jsem ještě nezažil.

Poté nás odvezli k elektrickému vedení, které je potřeba opravit. Zničeno však bylo přes 24 kilometrů, proto tam aktuálně pracují odminovači. Bylo nám ukázáno, jak to funguje. Nejprve odminovači prohledají oblast s pomůckami a důlními psy, poté je vyslán robot, který miny vyhodí do povětří.

Video ukazuje tři výbuchy, první asi po 30 sekundách. Na začátku videa můžete vidět, jak robot orá půdu, přičemž na nás k pobavení vojáků přšla hlína a kamení a my jsme poskakovali jako polekaná kuřata.

Poté jsme se vrátili do Doněcka, kde byla další tisková konference s hlavou Doněcké lidové republiky, která trpělivě odpovídala na všechny dotazy novinářů. Obecně platí, že si vždy vezme tolik času, kolik potřebujeme, a odchází, jen když už nejsou žádné otázky. Otázky se točily především kolem Mariupolu a stavu nepřátelství, o kterém samozřejmě nic nového neoznámil.

Tolik k reportáži. K té už jen dodávám, že podle jakýchsi plánů EU si údajně měly evropské země východ Ukrajiny „rozparcelovat“ s tím, že každá země si vezme na starosti konkrétní oblast o jejíž obnovu se údajně postará. Pokud to půjde i jinde podobným stylem jako v Mariupolu, může EU na podobné plány hezky rychle zapomenout. Ostatně, měli by vůbec zájem o pomoc od těch, kdo

dodávali zbraně Azovákům, kteří vraždili jejich známé a příbuzné?

[ZDROJ](#)

Překlad: Slovanka/Necenzurovaná Pravda